

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011025
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118011025.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a členov JUDr. Petra Mikuláša a PhDr. Gabriely Brestovanskej na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 19. decembra 2019, takto

r o z h o d o l :

ml. C. N., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom G. M. XX, R.,
adresa na doručovanie: VI. L. XX, R.

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného času do 19.15 hod. dňa 20.04.2017 v rodinnom dome na adrese T., V. XX, v skrini vo svojej izbe (aplikujúc zásadu in dubio pro reo) pre vlastnú potrebu neoprávnene prechovával plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 592 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,3% hmotnostných, obsahujúce 91 mg tetrahydrocannabinolu, čo sa podľa záveru znaleckého skúmania KEÚ PZ považuje najmenej za 3 bežné jednotlivé dávky drogy a plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 2495 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,9%, obsahujúce 397 mg tetrahydrocannabinolu, čo sa podľa záveru znaleckého skúmania považuje najmenej za 13 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom ale za obvykle jednorazovú dávku drogy sa v súdnej praxi považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg sušeného konope, a teda množstvo zaistenej látky sa považuje za 6 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok

teda

obžalovaný ml. C. N.

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku vo väčšom rozsahu,

čím spáchal

obžalovaný ml. C. N.

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.,

a za sa odsudzuje:

obžalovaný ml. C. N.

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/ a l/ Trestného zákona, nezistiac okolností podľa § 37 Trestného zákona a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona a s použitím § 117 ods. 1 a 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prihliadnuc na § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona prihliadnuc na § 119 ods. 1 Trestného zákona, súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 20.04.2018 pod sp. zn. 3 Pv 162/17/2207-30 obžalobu na obž. C. N., na skutok uvedený v obžalobe v nasledovnej forme :

„od presne nezisteného času do 19.15 hod. dňa 20.04.2017 v rodinnom dome na adrese T., V. XX, v skrini vo svojej izbe neoprávnene prechovával plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 592 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,3% hmotnostných, obsahujúce 91 mg tetrahydrocannabinolu, čo sa podľa záveru znaleckého skúmania KEÚ PZ považuje najmenej za 3 bežné jednotlivé dávky drogy a plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 2495 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,9%, obsahujúce 397 mg tetrahydrocannabinolu, čo sa podľa záveru znaleckého skúmania považuje najmenej za 13 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok“,

teda pre skutok právne posúdený zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona.

*** Výrok o vine ***

Po prednese obžaloby prokurátorom OP na hlavnom pojednávaní vyhlásil obžalovaný N., že sa cíti byť zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora OP vinný v plnom rozsahu.

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný N. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine, pričom rovnaké stanovisko prezentoval aj obhajca a zástupca Úradu práce, soc. vecí a rodiny.

Napriek týmto skutočnostiam, po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe neakceptoval a toto neprijal, keďže mal za to, že skutok je nesprávne právne kvalifikovaný, pričom kvalifikácia skutku bola vykonaná v rozpore s aktuálne ustálenou právnou praxou), ktorú súd špecifikuje na inom mieste a akceptácia vyhlásenia o vine by zásadným spôsobom zhoršila postavenie obžalovaného (navyše takého, voči ktorému musel súd konať ako voči mladistvému a to bez ohľadu na fakt, že po podaní obžaloby dosiahol plnoletosť). Zákon

v texte ustanovenia § 257 ods. 7 Trestného poriadku nešpecifikuje, v akých prípadoch môže súd neprijať vyhlásenie obžalovaného o vine (pričom zjavne tak môže urobiť aj napriek návrhom obhajcu a prokurátora OP). Súd mal za to, že takýmto postupom môže (a de facto aj musí) súd postupovať v prípade, ak má za to, že nesprávna právna kvalifikácia skutku je spôsobilá dramaticky zhoršiť právne postavenie obžalovaného oproti stavu, ktorý by bol dosiahnutý bez takejto vady. Je potrebné dodať, že rozdiel medzi právnou kvalifikáciou v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona a § 171 ods. 2 Trestného zákona je nielen v dramatickom rozdiel v trestných sadzbách, v závažnosti trestných činov (zločin vs. prečin), ale aj napríklad v rôznych aspektoch tzv. vykonávacieho konania (napr. formálna podmienka pri podmieničnom prepustení v prípade neosvedčenia odsúdeného a pod.).

Keďže súd uznesením neakceptoval vyhlásenie obžalovaného o vine, vykonal dokazovanie ohľadom viny obžalovaného.

Obžalovaný C. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom tieto drogy mal iba pre svoju vlastnú spotrebu. Aktuálne podstupuje pracovný nábor a má byť zamestnaný vo Voderadoch, kde mu má byť aj poskytnuté ubytovanie. V minulosti bral drogy, konkrétne marihuanu a pervitín, vyplynulo to z toho, že mal všetko a teda si nevážil, čo má, veľa experimentoval. Aktuálne drogy neberie a ani nechce brať, trvá to už vyše roka. V minulosti drogy užíval nepravidelne, podľa toho, koľko mal peňazí. V minulosti bol liečený, ale mal za to, že liečenie nepotrebuje a vie fungovať aj bez drog. Obvinený mal za to, že sa k drogám dostal kvôli príslušnosti k zlej partii, táto ho ovplyvnila, má za to, že je ľahko ovplyvniteľný a tak sa dal ovplyvniť staršími známymi, s týmito osobami už nie je v kontakte, nakoľko mu to škodilo. Ohľadom rodiny udržuje väzby len s otcom, matka ho kvôli tomuto činu opustila.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Mgr. Jitky Moravčíkovej (č.l. 30 a nasl.) prečítanej po splnení procesných podmienok vyplynulo, že obžalovaný bol riešený na oddelení SPODASK dlhodobo z dôvodu zanedbávania povinnej školskej dochádzky, výchovných problémov ako aj experimentovania s drogami. V školskom roku 2016/2017 navštevoval SOS automobilovú v Trnave z ktorej boli pravidelne zasielane oznámenia o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky. Matka dňa 28.9.2016 podala návrh na zverenie svojho syna do výchovného zariadenia, nakoľko podľa jej vyjadrenia nezvládala výchovu syna, ktorý utekal z domu a oznamovala jeho nezvestnosť na polícii, taktiež sa doma dopúšťal krádeží. Od 9.11.2016 do 11.11.2016 bol hospitalizovaný vo FN v Trnave na JIS detskej kliniky, kde mu vyšli výsledky na drogy negatívne.

Opakovane sa prešetrili pomery v domácnosti. Rodičom ml. C. bolo sudom uložené výchovné opatrenie, aby absolvovali na referáte poradensko - psychologických služieb za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a synom a taktiež ohľadne poradenstva v oblasti drogových a iných závislostí. Otec absolvoval tieto sedenia, avšak matka so synom mali k tomu laxný prístup a nezúčastňovali sa ich.

Obžalovaný bol dobrovoľne umiestnený v resocializačnom stredisku Čistý deň nakoľko mala matka podozrenie na zneužívanie marihuany jej synom. Zotrval tam tri týždne do konca mája 2016. Následne bol obžalovaný (aj na základe podnetu zo strany ÚPSVaR) hospitalizovaný v Centre pre liečbu drogových závislostí (od 09.01.2017 do 17.2.2017), pričom liečbu nedokončil, z víkendového pobytu mimo ústav sa nevrátil. Uznesením OS Trnava bolo obžalovanému nariadené výchovné opatrenie a to pobyt v Reedukačnom centre Sološnica od 21.8.2017. Tento pobyt sa ukončil dňa 23.2.2018, keďže bol stanovený na 6 mesiacov. Pred ukončením jeho pobytu v Sološnici sa matka v januári 2018 vyjadrila, že je na synovi vidieť zlepšenie, že umiestnenie splnilo svoj účel, robila mu počas vianočných sviatkov multifunkčný test na drogy s negatívnym výsledkom, C. sa jej vraj opakovane ospravedlnil, za svoje správanie, matka následne výchovné problémy so synom nehlásila, pričom tak urobila až bezprostredne pred výsluchom svedkyne v prípravnom konaní (z dôvodu podozrenia na užívanie marihuany). Podľa vyjadrenia svedkyne existuje možnosť, že labilitu obžalovaného spôsobila jeho výchova a táto má aj za následok problémy obžalovaného s drogami.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne A. X. (č.l. 38 a nasl.), vo večerných hodinách v daný deň boli spoločne s obžalovaným a svedkom A. doma. Pri ukladaní vecí do skrine obžalovaného zacítila zápach marihuany, pričom pod tričkami našla sáčok s marihuanou, následne to ukázala svedkovi A. a zavolała políciu (predtým sáčok ukryla, aby ho obžalovaný nevzal, avšak tento neotvárala). Obžalovaný jej uviedol, že to nie je jeho a aby mu to vrátila, lebo bude mať problém. Následne prišla polícia a títo vykonávali ďalšie úkony. Obžalovaný v tom čase bral drogy, zrejme každý deň a to nielen marihuanu, ale aj pervitín. Nevie,

odkiaľ mal obž. peniaze na drogy, ale mala pocit, že drogy aj predával, nakoľko mu dávali len minimálne vreckové. Obžalovaný im kradol veci v domácnosti, najmä rôznu elektroniku, drogériu a pod.

Zo zápisnice o výsluchu svedka A. A. (č.l. 43 a nasl.) vyplynulo, že vypovedal obsahovo zhodne ako svedkyňa X.. Obžalovaný už pred spáchaním skutku nosieval domov marihuanu.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Z. N. (č.l. 51 a nasl.) je zrejmý postup PZ po príchode na miesto činu. Na mieste činu našli 2 plastové vrecká, prázdne plastové vrecká a injekčnú striekačku. Vrecká vyzerali ako nové, pričom iné veci neboli nájdené. Uvedené stopy videli aj svedkovia X. a A., ktorí ich taktiež zhodne opísali. Svedok ešte opísal neúspešné pátranie po obžalovanom po príchode na miesto činu.

Zo zápisnice o výsluchu svedka U. F. (č.l. 56 a nasl.) je zrejmý postup PZ po príchode na miesto činu. Svedok vypovedala v podstatných okolnostiach zhodne ako svedok N.. Rovnako ako svedok N. nenašli na mieste dôkazy potvrdzujúce teóriu o predaji drog obžalovaným.

Zo záverov ZP KEÚPZ-BA-EXP-2017/5099 vyplynulo, zaistené stopy boli po príslušnej expertíze vyhodnotené ako :

1) plastové vrecko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 592 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,3% hmotnostných, obsahujúce 91 mg tetrahydrocannabinolu (čo sa podľa záveru znaleckého skúmania KEÚ PZ považuje najmenej za 3 bežné jednotlivé dávky drogy),

2) plastové vrecko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 2495 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrocannabinolu 15,9%, obsahujúce 397 mg tetrahydrocannabinolu, (čo sa podľa záveru znaleckého skúmania považuje najmenej za 13 bežných jednotlivých dávok drogy).

Zo znaleckého posudku MUDr. Dany Šedivej (č. 14/2018) zo dňa 25.03.2018, vyplynulo, že u obvineného ml. C. N. boli zistene poruchy psychiky a vnímania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok (THC, amfetamíny), syndróm závislosti F19.2 podľa MKCHIO (Medzinárodná klasifikácia chorôb, 10. revízia). Závislosť sa u neho prejavuje najmä psychickým bažením (craving) po opätovnom užití psychoaktívnych látok, ktoré sú v centre jeho záujmu. Na báze závislosti záškoláctvo, asociálne správanie - krádeže, akt. justičný postih, narušenie osobnostného vývoja. Posudzovaný o svojej závislosti vie, bol krátkodobo ústavne liečený protidrogovo, absolvoval krátkodobý pobyt v resocializačnom zariadení, v reedukačnom centre. Užívanie psychoaktívnych látok pokračuje, čo bolo verifikované toxikologickým vyšetrením v čase znaleckého vyšetrenia (pozitívista na THC, amfetamíny). Stupeň závislosti sa podľa platnej klasifikácie neurčuje, postačuje konštatovanie syndrómu závislosti, znalkyňa navrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Duševný stav obvineného ml. C. N. nie je potrebné skúmať, tento netrpí duševnou poruchou v zmysle psychózy, je plne ukotvený v realite.

Z odpisu RT a lustrácie registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, má vykázané 2 priestupky proti majetku, ktoré súd vzhľadom na ich povahu a závažnosť, ako aj na vek obžalovaného pri ich spáchaní nepovažoval za exces z vedenia riadneho života.

Vo vzťahu k výroku o vine

Pri rozhodovaní o vine obžalovaného súd bral do úvahy všetky zákonne získané a príslušným spôsobom vykonané dôkazy, z ktorých je potrebné uviesť predovšetkým výsluchy obžalovaného a svedkov, resp. záverov znaleckého dokazovania.

Obžalovaný po prednese obžaloby vyhlásil, že sa cíti byť vinný, zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe prokurátora OP, avšak súd takéto vyhlásenie neakceptoval. Počas následne vykonaného výsluchu priznal držbu v obžalobe uvedeného množstva drog, pričom tieto držal výhradne pre vlastnú potrebu. Vyhlásenie obžalovaného o vine bolo podporené vykonanými dôkazmi (predovšetkým výpoveďou svedkyne A. X. a svedkov A. A., Z. N. a U. F.), pričom zo všetkých vyplynula obžalovaným pripustená skutočnosť, že obžalovaný vo svojich osobných veciach držal v skutkovej vete popísané množstvom drog. Pokiaľ ide o tvrdený predaj drog obžalovaným, súd konštatuje, že sa nielenže nepodarilo procesne zabezpečiť potrebné množstvo dôkazov, ale o tých zrejme ani z dôvodu časového odstupu nie je možné uvažovať. Súd dôsledne aplikuje zásadu in dubio pro reo, pričom ak nezistil okolnosti pre naplnenie skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, aplikuje tzv. privilegovanú skutkovú podstatu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona.

Právna kvalifikácia skutku

Jedinou spornou skutočnosťou preto ostala práve aplikácia príslušného hmotnoprávneho ustanovenia, konkrétne či došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, alebo niektorej z privilegovaných skutkových podstát, konkrétne prečinu neoprávneného prechovávaní omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov pre vlastnú potrebu (§ 171 ods. 1 Trestného zákona), resp. prečinu neoprávneného prechovávaní omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu (§ 171 ods. 2 Trestného zákona).

K tejto otázke sa (okrem iného) vyjadril aj obhajca obžalovaného a prokurátor. Konajúci súd situáciu procesne vyhodnotil tým spôsobom, že sa v plnej miere stotožnil so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019-5 (pôvodne uznesenie NS SR sp. zn.: 3Tdo/83/2018 zo dňa 20.03.2019), v zmysle ktorého :

„I. Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušene: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite), ako aj v prípade uvedenom v bode II.

II. Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatela) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorazovú dávku.

III. Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému užívateľovi v určitom čase a regióne), zohľadniac (v prospech páchatela) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvalifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 písm. c) (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona. Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.“

Pokiaľ ide o množstvo zaisteného materiálu, na základe vykonaného dokazovania (najmä záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku, mal súd za preukázané, že obžalovaný prechovával celkom 3 087 mg marihuany (sušiny s vyčísleným obsahom THC), pričom táto celková hmotnosť predstavuje v zmysle vyššie uvedeného stanoviska rozhodujúce kritérium pre určenie obvykle jednorazovej dávky drogy.

K uvedenému súd dodáva, že v prípade určenie obvykle jednorazovej dávky pervitínu sa súd stotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave, uznesenie sp. zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.01.2014, ako aj zo záveru judikovaného Krajským súdom v Žiline, sp. zn. 1 To 86/2011 zo dňa 20.09.2011 s ktorého vyplýva, nasledovné :

„Súdna prax vychádza z toho, že pojem obvykle jednorazovej dávky drogy musí byť hmotnostne vymedzený, teda musí byť stanovená určitá konkrétna hmotnosť danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy, a to aj z toho dôvodu, aby sa stanovila hmotnostná hranica pojmu obvykle jednorazová dávka drogy od ktorej by sa následne mohol odvíjať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy v zmysle § 135 Tr. zák. Táto hmotnostná hranica je podstatná aj z dôvodu, aby bolo možné hmotnostne odlíšiť jednu jednorazovú dávku od zbytkového množstva drogy. Vzhľadom k tomu, že Trestný zákon neurčuje pri jednotlivých druhoch drog čo rozumie pod obvykle jednorazovou dávkou drogy, bolo nevyhnuté, aby bol tento právny pojem definovaný súdnou praxou. Pri marihuane sa teda vychádza z priemernej hmotnosti tabakovej cigarety (0,5g), pričom množstvá nedosahujúce túto hmotnosť sa považujú za zbytkové množstvá drogy (či stopové množstvá drogy), ktoré nie sú predmetom trestnoprávneho postihu.“

Okrem postulácie celkového hmotnostného kritéria, ako okolnosti rozhodujúcej pre posúdenie trestnosti činu a pre právny kvalifikáciu tzv. drogových trestných činov (všeobecne akceptovanej už po dlhší čas a formálne potvrdenej vyššie citovaným stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR) sa judikatúra vyjadruje aj k príslušným otázkam posudzovania obvykle jednorazovej dávky marihuany, pričom k uvedenému pristupuje aj všeobecne akceptované kvalitatívne kritérium minimálneho obsahu účinnej látky (THC) v sušine, ktoré formuloval opäť Krajský súd v Bratislave, uznesením sp. zn.: 3To/104/2016 zo dňa 08.11.2016 a to nasledovne:

„ Prechovávanie rastlín rodu Cannabis (konopa) nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky THC, pretože nejde o omamnú látku a rovnako nie je trestné v prípadoch, ak síce obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky THC, avšak nedosahuje hmotnosť, ktorú by bolo možné považovať za obvyklú jednorazovú dávku. Obvykle jednorazovú dávku omamnej látky rodu Cannabis (konopa) pre vlastnú potrebu je potrebné určiť podľa hmotnosti zaisteného sušeného materiálu rastliny Cannabis (konopa) a koncentrácie účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v konope (v zaistenom materiáli). Podľa hmotnostného kritéria rastliny rodu Cannabis (konopa) je potrebné za obvykle jednorazovú dávku Cannabis (konopa) pre vlastnú potrebu považovať množstvo omamnej látky zodpovedajúce 500 mg (0,5 g), ktorá z hľadiska kvalitatívneho obsahuje minimálnu koncentráciu THC 10 mg.“

K uvedenému je vhodné zjednodušene dodať, že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky marihuana je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 500 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg. Prípadná vyššia koncentrácia THC v sušine nie je dôvodom pre prísnejšiu právnu kvalifikáciu, nakoľko nemá oporu v hmotnom práve (podrobne vyložennom práve závermi ustálenej judikatúry, ktorej aplikabilita v prospech v obžalovaného ani nemôže byť logicky či hypoteticky predmetom argumentačného sporu). Preto nie je správny poukaz prokurátora OP na množstvo účinnej látky (THC) v objeme 488 mg, na základe ktorého potom KÉU-PZ odvodzoval množstvo obvykle jednorazových dávok (zjednodušene povedané, rozhodujúcim je, či držaná droga resp. drogový materiál obsahuje aspoň 10 mg v 500 mg účinnej látky, ale je bez právneho významu, či bude v konkrétnom prípade dosahovať 10 mg alebo napr. 50 mg). Obvyklý argument trestných súdov, že obžalovaný nemusí mať vedomosť, aké je koncentrácia účinnej látky je v materiály, ktorý ako drogu prechováva obvinený/obžalovaný a preto jeho konanie nie je možné pokryť z tohto dôvodu zavinením, uvádza súd ako podporný argument, hoci ho nepovažuje za všeobecne použiteľný. V predmetnej veci teda nebola právne relevantná ani pomerne vysoká koncentrácia účinnej látky, keďže rozhodujúce je celkové hmotnostné kritérium v zmysle vyššie uvedeného a keďže celkovej látky bolo 3 087 mg, uvedené množstvo súd považoval na 6 obvykle jednorazových dávok marihuany. Ohľadom potenciálneho argumentu vyššej hmotnosti obvykle jednorazovej dávky, tu súd poukazuje na záver, že ide bežný konzumný priemer, ktorý nezahŕňa len osoby závislé na tejto droge (pričom sa nezohľadňuje prípadná tolerancia vybudovaná opakovaným užívaním drogy); na danom mieste tiež súd poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý dlhodobé pravidelné užívanie drogy neuviedol resp. nepriamo poprel. Samotný fakt, že znalecký posudok sa vyjadroval k hodnote obvykle jednorazových dávok, súd vyhodnotil v tom smere, že ohľadom hmotnosti drogy a množstva účinnej látky, táto nie je nijakým spôsobom spochybnená; v prípade otázok právnej povahy, tieto nerobia posudok vadným v časti skutkových zistení, iba nie sú použiteľné v časti konštatovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy, keďže tieto je potrebné ustáliť až súdnym rozhodnutím ako tzv. právnu otázku. Naopak závery prokurátora OP boli zrejme postulovaného čiastočne na základe vývojom prekonanej judikatúry, čiastočne na základe rozhodnutí, ktoré je dnes možno považovať za excesy z inak pomerne ustálenej judikatúry.

Súd nevzhladol v predmetnej veci žiadny skutkový a právny argument, prečo nepoužiť vyššie uvedené závery ustálenej trestnoprávnej judikatúry, a to aj napriek tomu, že táto je pre súd záväzná len argumentačne, resp. titulom princípu legitímneho očakávania súdneho rozhodnutia.

Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom obžalovaného, ktorý explicitne uviedol, že tento držal resp. prechovával drogu výhradne pre vlastnú potrebu, pričom v priebehu prípravného konania nebola táto skutočnosť efektívne popretá a vlastne ani penzum zabezpečených a do úvahy prichádzajúcich dôkazov nie je spôsobilé toto tvrdenie efektívne poprieť.

Výrok o treste

V prípade výroku o treste, súd zobral do úvahy skutočnosť, že v prípade obžalovaného prichádzali do úvahy poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j) a l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a pred spáchaním činu viedol riadny život). V prípade priznania k trestnej činnosti, túto poľahčujúcu okolnosť súd považoval za nespornú, obžalovaný sa priznal už na prvom výsluchu, nad trestnou činnosťou vyjadroval primeranú ľútosť, o úprimnosti ktorej nemal súd dôvod pochybovať. V prípade vedenia riadneho života súd skúmal etapu pred spáchaním

trestného činu v zmysle doslovného znenia § 36 písm. j) Trestného zákona, kde bolo zistené, že v prípade obžalovaného, tento mal ako mladistvý isté výchovné problémy, ktoré vyplynuli aj zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, avšak možno sumarizovať, že obžalovaný sa výchovným opatreniam podriaďoval, adaptačné problémy nemožno kvalifikovať ako trestné činy, resp. správne delikty. V tomto špecifickom prípade mal súd za to, že je možné uzavrieť, že výchovné problémy obžalovaného by nemali byť dôvodom, pre ktorý by súd nekonštatoval vedenie riadne života, ak obžalovaný vyvíjal (do veľkej miery asistovaných) aktivitu pre jeho nápravu a túto samovoľne nesabotoval. S poukazom na uvedené súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť, že viedol pred spáchaním skutku riadny život. Ohľadom prirážajúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona, súd musel konštatovať, že takéto okolnosti nezistil. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností (a to aj z ohľadom na ich závažnosť) a musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola pre v mesiacoch :

- 1) 0 - 60 mesiacov (v prípade spáchania skutku iným ako mladistvým páchatelom - 171 ods. 2 Trestného zákona),
- 2) 0 - 30 mesiacov (vzhľadom na aplikáciu § 117 ods. 1 Trestného zákona),
- 3) 0 - 20 mesiacov (po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona) - táto sadzba predstavuje trestnú sadzbu pre obžalovaného Šidlíka

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. Obžalovaný je prvotrestanec, po spáchaní skutku žil bezdomoveckým spôsobom života na ulici, čo bolo aj príčinou dĺžky súdneho konania, keď sa súdu nedarilo mu riadne doručovať predvolania na hlavné pojednávanie a o termíne sa tento dozvedel iba náhodne pri stretnutí so zástupkyňou ÚPSVaR. Odhliadnuc od tejto skutočnosti (t.j. od faktu, ktorý vyplynul nielen z výpovede obžalovaného, ale aj výpovede svedkov X. a A.), že obžalovaný si aktuálne podľa vlastného vyjadrenia hľadá zamestnanie a abstínuje od drog, čo súd chápal ako jeho vyjadrenie, ktoré však nemohol patričným spôsobom overiť. Zo oboznámeného spisového materiálu vyplynuli viaceré povahové vlastnosti obžalovaného, na ktoré tento následne aj sám aspoň čiastočne poukázal. Ide predovšetkým o skutočnosť, že obžalovaný s drogami experimentoval a aj počas etapy pred spáchaním skutku sa túlal a zdržiaval sa v partií rovesníkov. Súd poukazuje, že v zmysle správy reedukačného zariadenia Sološnica, obžalovaný nie je agresor, je v kolektíve submisívny, negatívne ovplyvnený skupinovú dynamikou, jednoznačne skôr obeť agresívnejších jedincov ako sám agresívnejší jedinec, pričom správa pojednáva aj o šikanovaní obžalovaného spoluchovancami. Takýto jedinec preto podľa názoru súd je síce spôsobilý podávať negatívny príklad, ale nie vo forme akéhokoľvek nátlaku, preto nie je podľa názoru súd spoločensky nebezpečným v prípade vhodne uplatneného restauračného charakteru trestného konania. Navyše zo znaleckého posudku MUDr. Šedivej vyplýva potreba uloženia ústavného liečenia, ktoré mu súd aj ukladá, a súčasťou tohto je nielen motivácia k abstinencii, ale aj edukácia v oblasti škodlivosti drogovej závislosti a prevencia užívania drog do budúcnosti. S ohľadom na uvedené, uložil súd obžalovanému trest v spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, avšak nie vo výmere hraničiacej z minimálnou, nakoľko aktivita obžalovaného bola podľa názoru súd bez ohľadu na vyššie uvedené nezodpovedná, obžalovaný neprimerane riskoval, mohol sa liečiť, avšak bez patričných znalostí mal za to, že tento postup nie je nevyhnutný a sám sa necítil drogovo závislým, čo síce súd s odstupom času nemôže preskúmať, je však zrejmé, že predvídavosť a opatrnosť nebola imanentným znakom správania sa obžalovaného, túto nahradilo neprimerané riziko a nezodpovednosť.

Rekapituláciou uvedeného možno dospieť k záveru, že uložený trest vo výmere 8 mesiacov a aj uložená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov sa za súčasného uloženia ochranného liečenia ústavnou formou javí v očiach súd ako dostatočná na prevýchovu obžalovaného a aj na potenciálnu ochranu spoločnosti.

Výrok o ochrannom opatrení

V zmysle záverov znaleckého posudku z odboru súdne lekárstvo - psychiatria, bola zistená závislosť obžalovaného na psychoaktívnych látkach, na uvedenej skutočnosti nič nemení ani aktuálne vyjadrenie obžalovaného, že je schopný a ochotný spontánne abstínovať, nakoľko dlhodobý efekt má na jeho osobu podľa názoru súd len ústavná forma ochranného liečenia, a to aj z ohľadom na fakt, že pri osobe obžalovaného bola už v minulosti zistená abstinencia od užívania drog, ktorá mala však len krátkodobý efekt. V prípade osoby, ktorá skutok spáchala ako mladistvá bude ochranná liečba pôsobiť aj ako garant skutočnosti, že obžalovanému budú poskytnuté všetky potrebné informácie o škodlivosti drogovej závislosti, čím bude opakovane zvýšený predpoklad budúcej drogovej abstinencie

obžalovaného. Rovnako (hoci nepriamo, sekundárne a do istej miery právne nepredpokladaným spôsobom) bude obmedzenie osobnej slobody obžalovaného aspoň psychologicky vyvolávať dojem negatívneho ocenenia konania, ktoré v očiach obžalovaných môže pripomínať výkon trestu, pričom tento efekt síce nie je súdom sledovaný ani zamýšľaný, napriek tomu je psychologicky možný a právnym poriadkom neregulovateľný).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.